

Prijedlozi za 2022. godinu

Postati kreatori jedinstva

Jedan od najvećih izazova našeg vremena je pomagati u rastu jedinstva i stvaranju mostova među ljudima.

Sadašnje razdoblje obilježeno je mnogim suprotnostima.

S jedne strane, čovječanstvo postaje sve svjesnije koliko je povezano međusobno i s cjelokupnim stvorenjem. Pandemija nas je natjerala da još jednom shvatimo da smo jedna ljudska obitelj; svi zajedno prolazimo kroz određene poteškoće i samo ih zajedno možemo prevladati.

S druge strane, svijet je sve više društveno, politički i etički polariziran. To dovodi do novih raskola između zemalja, u društvu, pa čak i unutar obitelji. Ni kršćani nisu imuni na ove antagonizme. Između Crkava, pa i unutar njih, razlike se pojačavaju i pretvaraju u podjele, upravo u trenutku kada bi naše svjedočanstvo mira, u svojoj našoj različitosti, bilo od životnog značaja.

Uz te antagonizme, danas u nekim zemljama dolazi do golemog gubitka povjerenja u kršćanske zajednice zbog otkrića seksualnog i duhovnog zlostavljanja koja su počinjena u njima. Mnogi osjećaju da je njihovo povjerenje izdano. U Taizéu, kao i drugdje, posljednjih godina tražimo istinu o ovim ozbiljnim pitanjima. I želimo učiniti sve što možemo da Taizé bude sigurno mjesto za svaku osobu (www.taize.fr/protection).

Crkva je pozvana biti mjesto prijateljstva za sve. U tu svrhu potrebno nam je radikalno obraćenje kako bismo bili vjerni poruci Evanđelja. Krist je svojom ljubavlju, koja je došla do točke sebedarja, otvorio novi izvor iz kojeg možemo crpiti energiju kako bismo živjeli kao braća i sestre, promovirali dostojanstvo

svakog čovjeka i brinuli se o stvorenom svijetu. Krist od nas traži da svojim bratskim i sestrinskim zajedništvom budemo znak da je on došao ujediniti sve ljude u Božjoj ljubavi.

Želio bih da nas ovi prijedlozi za 2022. godinu potaknu da se zapitamo: kakva je naša uloga u tome da pomognemo da raste jedinstvo u ljudskoj obitelji i svemu stvorenju, s onima koji su nam bliski, u našim Crkvama i zajednicama, pa čak i u našem vlastitom srcu?

f. Abis

- *Svaki od šest prijedloga prati tekst koji nam pomaže produbiti naše razmišljanje. Ovi kratki citati će se dalje razmatrati u člancima na web stranici, u podcastima i tijekom radionica u Taizéu.*
- *Na internetu će biti objavljene biblijske reference i komentari za svaki od ovih šest prijedloga. Izbor tekstova koji će se koristiti u uvodu u Bibliju u Taizéu bit će nadahnut njima. Vidi: www.taize.fr/bible*

Hodočašće povjerenja u 2022. godini

Iako se posljedice pandemije i dalje osjećaju, nadamo se da ćemo moći nastaviti Hodočašće povjerenja u Taizéu i drugdje:

- Tijekom cijele godine: tjedni susreti u Taizéu
- Od 8. do 15. svibnja 2022.: Hodočašće u Svetu zemlju
- Od 13. do 17. srpnja 2022.: Susret prijateljstva mladih muslimana i kršćana
- Od 21. do 28. kolovoza 2022.: Poseban tjedan za mlade od 18 do 35 godina. Tijekom ovog tjedna oni koji žele mogu sudjelovati u posebnom programu o očuvanju biološke raznolikosti.
- Od 28. prosinca 2022. do 1. siječnja 2023.: idući Europski susret – mjesto susreta će biti objavljeno u Torinu.

Prvi prijedlog | *Radost primanja*

Svi mi možemo doprinijeti budućnosti mira i jedinstva u ljudskoj obitelji. Sve počinje odnosima koje gradimo jedni s drugima. Brinimo se jedni o drugima, u našim obiteljima, među rodbinom i prijateljima, osobito u ovo posebno teško vrijeme.

Jedinstvo ljudske obitelji također se povećava svaki put kada se otvorimo onima koji su drugog podrijetla. Možemo li češće ići prema drugima, uključujući i one kojima ne bismo spontano pristupili? Često ćemo se iznenaditi jer ćemo od njih dobiti ono što nikada nismo mogli zamisliti.

Ne dajmo se paralizirati našim oklijevanjem ili strahovima i tako ćemo dobiti radost primanja. Vlastiti identitet pronalazimo u našem odnosu s drugima, a oni nam čak mogu pomoći da pronađemo put iz tuge i damo smisao našem postojanju.

U jednoj od Isusovih prisprodoma, stranac prolaznik pomaže ranjenoj osobi. Na taj se način ovaj čovjek odvažio prijeći etničke, političke i vjerske barijere. Nije li taj spontani čin kojim je postao bližnji ranjeniku toga dana dao smisao njegovom životu? I dandanas mi ga se sjećamo i nadahnuti smo likom »dobrog Samarijanca« (Luka 10,29–37).

*»Jedna od izreka u našoj zemlji je **Ubuntu** – bit ljudskog bića. **Ubuntu** posebno govori o tome da ne možemo postojati kao ljudsko biće u izolaciji. **Ubuntu** govori o našoj međusobnoj povezanosti. Prečesto o sebi mislimo kao o pojedincima odvojenima od drugih, dok smo zapravo povezani i ono što činimo utječe na cijeli svijet.«*

Anglikanski nadbiskup emeritus Desmond Tutu
borac protiv aparthejda i za pomirenje u Južnoj Africi

Drugi prijedlog | **Poticati dijalog**

Kako bismo pomogli da raste jedinstvo, prije svega trebamo stvarati mostove povjerenja. Međutim, ljudski su odnosi prečesto ugroženi nepovjerenjem. Verbalno nasilje sve je češće u javnim raspravama i na društvenim mrežama, a strahom se manipulira ljudima. Kako bismo se trebali suočiti s takvim tendencijama?

Možemo izabrati slušati i tražiti dijalog. To ne znači reći drugoj osobi da dijelimo njezino mišljenje ako to nije slučaj, već umjesto toga činiti sve što možemo da nastavimo razgovor s onima koji misle drugačije od nas. Pokušajmo učiniti sve što je u našoj moći da izbjegnemo prekid dijaloga.

Odlučimo da nikada nikome ne etiketiramo druge i da nikada ne širimo predrasude. Nikoga se ne smije svesti na neki njegov čin ili mišljenje. A neslaganje, čak i radikalno, može se izraziti bez agresije, iako moramo priznati da se u nekim slučajevima nepravde mora izraziti gnjev.

Postoje refleksi koji radi zaštite vlastitog identiteta produbljuju podjele u našim društvima, a prisutni su i u kršćanskim zajednicama. Umjesto da se definiramo u suprotnosti prema drugima, možemo li razviti identitet i osjećaj pripadnosti koji ne isključuje otvorenost prema drugima?

»Najistinije i najintimnije prijateljstvo može postojati između osoba koje drugačije misle o temeljnim stvarima. To prijateljstvo naravno podrazumijeva element boli, ali prijatelja čini još dražim.«

Jacques Maritain, francuski filozof, 1970. godine

Treći prijedlog | *Svi smo mi braća i sestre*

Pomagati jedinstvu da raste znači odbaciti društvene nejednakosti. Neki elementi društvene polarizacije nalaze svoje podrijetlo u isključenosti koju trpe mnogi ljudi, pa čak i čitavi narodi.

S kršćanima svih denominacija, vjernicima različitih religija, sa ženama i muškarcima dobre volje koji ne vjeruju u Boga, možemo biti solidarni s ljudima u prekarnim situacijama, s onima na rubu društva, s migrantima, čiji su životni putovi često obilježeni velikom patnjom.

Možemo živjeti zajedništvo kao braća i sestre već na našem pragu. Pređimo preko onoga što nas razdvaja i stvarajmo prijateljstva. Vidjet ćemo da nam srca postaju otvorenija, šira, humanija. Jesmo li svjesni do kojih razmjera naš osobni način života može imati utjecaja, čak i na drugome kraju svijeta ?

Za vjernike, život kao braća i sestre nerazdvojiv je od vjere. Isus je rekao: »Zaista, kažem vam, što god učinite jednomu od ove moje najmanje braće, meni učinite!« (Matej 25,40) Došavši na svijet, Isus Krist sjedinio se sa svakim ljudskim bićem. Približavamo mu se kada idemo k onima koje je ranio život; oni nam omogućuju da uđemo u dublji odnos s njim.

»Najveći izazov danas je: kako postići revoluciju srca, revoluciju koja mora započeti u svakome od nas. Kada počnemo zauzimati najniže položaje, prati noge drugima, voljeti svoju braću i sestre tom gorućom ljubavlju, tom strašću koja je vodila do križa, tada ćemo moći zaista reći : 'Sada sam počela/o.'«

Dorothy Day, američka novinarka i borkinja za ljudska prava, 1963. godine

Četvrti prijedlog | **Solidarnost s čitavim Stvorenjem**

Danas jasnije vidimo jedinstvo stvaranja. Međuovisnost svih nas potiče nas da shvatimo da smo, na neki način, sestre i braća svim živim bićima. Za vjernike, naš prekrasni planet dar je koji nam je Bog povjerio i koji moramo predati sljedećoj generaciji.

Danas vidimo koliko je planet oslabio usred ljudskog djelovanja. U posljednje vrijeme, okolišne katastrofe i ekstremne klimatske promjene utjecale su na brojne dijelove svijeta. Sve će više ljudi usred tih utjecaja biti prisiljeno napustiti svoje domove koji su postali nenastanjivi. Već nas desetljećima velik broj istraživanja upozorava na uništavanje bioraznolikosti.

Usred svih tih ekoloških hitnosti, ključna su politička rješenja, znanstvene inovacije i društvene odluke. Mnogi se mladi hrabro angažiraju, no neke od njih mori frustracija i ljutnja, što je razumljivo.

Ne bismo se trebali dati obeshrabriti svim ovim! Često promjene započinju upravo »gotovo ni s čim«. Za vjernike, vjera u Boga potiče predanost i vjeru u sposobnost ljudi da nađu odgovore na te izazove. Mogli bismo se zapitati: koji konkretan korak, ma kako skroman, mogu učiniti u bliskoj budućnosti kako bismo napredovali na putu ekološkog obraćenja?

»Svi mi, tko god i gdje god da jesmo, možemo dati svoj obol mijenjanju zajedničkog odgovora na neviđene prijetnje klimatskih promjena i propadanje okoliša. Briga za Božje stvorenje duhovno je poslanje koje iziskuje predanost. Ovo je ključan trenutak. Budućnost naše djece i budućnost našeg zajedničkog doma ovise o tome.«

Iz zajedničke izjave pape Franje, patrijarha Bartolomeja i nadbiskupa Justina Welbyja iz Cantenburyja, 1. rujna 2021. godine

Peti prijedlog | **Strast za jedinstvom kršćana**

Potruga za jedinstvom jedan je od velikih izazova za kršćane. Kako možemo biti sjeme zajedništva ako ustrajemo u podjelama? U Kristu nalazimo jedinstveni izvor jedinstva (Ivan 17,20–21; Efežanima 2,14). Dajući svoj život na križu, otišao je do kraja ljubavi koja uništava mržnju i prepreke među ljudima.

Evandjelje nas poziva da nadiđemo podjele i posvjedočimo da je jedinstvo moguće u velikoj raznolikosti. Nije li to posebno vrijedan doprinos kojim kršćani mogu pomoći kako bi ljudska obitelj živjela u zajedništvu, kao braća i sestre? Ova vrsta svjedočanstva govori više nego tisuću riječi.

Evandjelje nas potiče da iskoristimo svu svoju maštu za stvaranje jedinstva. Svi možemo biti kreatori jedinstva stvaranjem odnosa s drugima temeljnih na slušanju i prijateljstvu, gdje god da jesmo.

U dijalogu između kršćanskih denominacija razlike koje ostaju moraju se uzeti ozbiljno i teološko je istraživanje neophodno. No, sam dijalog ne vodi vidljivom jedinstvu.

Kako bismo išli naprijed, trebamo se češće okupljati kao kršteni članovi različitih Crkava, na zajedničkim molitvama kojima je u središtu Riječ Božja. Tko zna? Duh Sveti bi nas mogao iznenaditi. Otkrit ćemo da nas Isus okuplja i da ljubav prema Kristu može zasjati puno jasnije kada skromno shvatimo što nam nedostaje i kada se otvorimo svemu što možemo primiti od drugih.

»Važno je prihvatiti da primimo i darujemo nešto jedni drugima. Ne kako bismo pali u dogmatski relativizam, već kako bismo došli do razumijevanja da suština apostolske vjere može biti izražena duž različitih, ali komplementarnih linija. A što se ostaloga tiče, nadati se i isčekivati novo izlijevanje Duha te biti ga spremni primiti.«

Elisabeth Behr-Sigel, pravoslavna teologinja, 1986. godine

Šesti prijedlog | **Dopustiti Bogu da ujedini naša srca**

Za rast jedinstva nužna je predanost čitavog našeg bića, onakva predanost koja počinje u našim srcima. Riječima staroga psalma, uzdižemo molitve Bogu: »Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi, usmjeri srce moje da se boji imena tvojega!« (Psalam 86,11)

Kako bismo išli ka unutarnjem jedinstvu, nije li ponekad potrebno razvrstati naše želje, prihvaćajući da ne možemo imati sve? Ako je pred nama niz mogućnosti, pokušajmo razlučiti koje nas najviše vode k miru, svjetlu i sreći.

U nama postoji duboka žeđ za jedinstvom koja dolazi od Boga i možemo je izraziti molitvom. Čak i s malo riječi, boraveći sami s Bogom u tišini, možemo pronaći smisao života te obnoviti našu spremnost da pustimo Svetom Duhu da radi u nama.

Kako bismo pronašli jedinstvo srca, uvijek možemo okrenuti naše oči ka Kristu Isusu, učiti kako ga bolje upoznati, povjeravajući mu naše radosti i muke. Čak i usred poteškoća, čak i u nesigurnosti zbog budućnosti, na taj način možemo nastaviti naše putovanje korak po korak, vjerujući da je po Duhu Svetom Krist uvijek s nama.

»Ulazak u tišinu znači slušati Boga, maknuti sve što nas sprečava da ga čujemo. To znači slušati Boga ondje gdje on izražava svoju volju, u molitvi, ali i izvan nje. Ta tišina nam je potrebna kako bismo vršili Božju volju, tišina koja uključuje ono što mi toliko odbacujemo... ili pak preziremo iz neznanja – sabranost. Moramo »sabirati« tragove, pozive, naredbe Božje volje – kao što zemljoradnik skuplja sjetvu u žitnicu ili istraživač rezultate eksperimenta.«

Madeleine Delbrêl, francuska spisateljica i socijalna radnica, 1968. godine